

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616208670
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616208670.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému P. P., O.. XX. XX. XXXX, V. U. G. U., R. P. Y.: H.. X. U.L. XXX/XX, G. U., v konaní o zaplatenie 1 196,08 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 275,85 eur s úrokmi z omeškania 8,05 % ročne od 24. 10. 2015 do zaplatenia, v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalovanému sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 12. 12. 2016 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1 196,08 eur spolu s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 855,65 eur od 24. 10. 2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, zo dňa 23. 10. 2015 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 19. 12. 2007 Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby č. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorej súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania a podmienky splácania poskytnutých peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 1 196,08 eur, pričom žalovaná suma pozostávala z istiny vo výške 855,65 eur, z riadneho úroku vo výške 169,91 eur, z úroku z omeškania vo výške 92,- eur, z poplatkov vo výške 78,52 eur.

2. Žalobca pripojil k žalobe aj prílohu č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE, uzatvorenej medzi Slovenská sporiteľňa, a.s. (ako postupcom) a žalobcom (ako postupníkom), dňa 23. 10. 2015, v ktorej uviedol zostatok postúpenej pohľadávky vo výške 1 196,08 eur - istina celkom 855,65 eur z toho istina do splatnosti vo výške 0,- eur a istina po splatnosti 855,65 eur, úroky celkom 261,91 eur, z toho riadny úrok 169,91 eur, úrok z omeškania 92,- eur a poplatky 78,52 eur.

3. Žalobca špecifikoval uplatnenú peňažnú pohľadávku v elektronickom podaní bez autorizácie, doručenom súdu dňa 19. 04. 2017, v ktorom uviedol, že dňa 20. 05. 2011 postupca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o povolenom prečerpaní, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania

na bežnom účte žalovaného. V zmysle čl. I bod 1 Zmluvy bolo žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie na bežnom účte do výšky 510,- eur, ďalej sa zmluvné strany dohodli na výške úrokovej sadzby v povolenom prečerpaní vo výške 17,90 % ročne. Žalovaná suma 1 196,08 eur predstavuje rozdiel debetných a kreditných operácií na bežnom účte žalovaného. Debetné operácie žalobca špecifikoval nasledovne: výber kartou + platba kartou + odchádzajúce platby z účtu, spolu vo výške 16 257,21 eur, poplatky vo výške 390,48 eur, debetné úroky vo výške 437,75 eur a „zmluvné úroky z omeškania“ vo výške 92,- eur. Súčet debetných operácií na účte žalovaného bol vo výške 17 177,44 eur. Kreditné operácie na bežnom účte žalovaného žalobca špecifikoval ako úhrady vo výške 15 981,28 eur a kreditné úroky vo výške 0,07 eur, spolu kreditné operácie 15 981,36 eur. Toto podanie bolo následne doručené súdu písomne dňa 24. 04. 2017.

4. Žalovaný sa vo veci vyjadril na pojednávaní dňa 20. 04. 2017, keď uviedol, že Zmluvu o povolenom prečerpaní uzatvoril v Slovenskej sporiteľni, a.s. v roku 2001, v tom čase pracoval ako živnostník pre jednu firmu, ktorá existuje doteraz. Momentálne je už 1,5 roka nezamestnaný, je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Ak pracuje, tak len príležitostne a týmto spôsobom si zarobí približne 400,- eur mesačne. Žalovaný uviedol, že by chcel vrátiť to, čo si požičal. K podaniu žalobcu, ktorým špecifikoval žalovanú sumu peňažnej pohľadávky, žalovaný uviedol, že sú tam uvádzané poplatky, ktoré sú „premrštené a prehnané“, preto by zaplatil len to, čo mu banka reálne požičala, viac nie, aspoň nie v takej výške, ako si to uplatňuje žalobca. Žalovaný nepoprel tvrdenia žalobcu v špecifikácii kreditných operácií na bežnom účte, len uviedol, že sa nevie vyjadriť k transakciám, ktoré sú „popísané v listine“, pretože je to už 6 rokov, ale „pravdepodobne tieto transakcie vykonal“. Žalovaný sa nevedel vyjadriť k lehote, v ktorej by bol schopný zaplatiť dlžnú sumu istiny. K svojim osobným a majetkovým pomerom uviedol, že je ženatý, má jedno dieťa vo veku 11 rokov. Spolu s manželkou a dieťaťom žijú v spoločnej domácnosti v prenajatom byte. Manželka nikde nepracuje, zobrala si spotrebný úver, kde žalovaný je ručiteľom a tento úver spoločne splácajú, pričom sa splácajú zatiaľ len úroky mesačne asi po 30,- eur a úver zostáva nezmenený. Žalovaný tvrdil, že jeho dlžoby v súčasnosti predstavujú spolu sumu 22 000,- eur. Ďalej spochybnil tvrdenia žalobcu o tom, že by s jeho právnym predchodcom dňa 20. 05. 2011 uzatvoril Zmluvu o povolenom prečerpaní, pretože aj keď na tejto zmluve je v kolónke dlžník „pravdepodobne jeho podpis“, nespomínal si, že by takúto zmluvu podpisoval. Taktiež spochybňoval obsah listiny v ktorej boli zaznamenané obraty na jeho bežnom účte, napriek upozorneniu súdom, že v priebehu skoršej výpovede sa vyjadril opačne, t. j. že tieto údaje sú pravdepodobné. Po poučení súdom podľa § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku, žalovaný uviedol, že mal bankomatovú kartu k bežnému účtu a vykonanie výberov z tejto karty navrhol zisťovať kamerami, ktoré majú byť umiestené nad bankomatmi, čím by sa malo dať zistiť, či on v skutočnosti tieto peniaze vyberal. Približne pred 3 - 4 rokmi totiž oznámil na polícii v Liptovskom Mikuláši, že z jeho bankomatovej karty bol urobený výber cudzou osobou. Žalovaný, po tom čo mu súd uložil povinnosť predložiť minimálne doklad o oznámení tejto skutočnosti polícii, prípadne oznámiť spisovú značku, pod ktorou sa táto vec na polícii evidovala, uviedol, že nevie či sa to týkalo práve tejto veci, polícia to prešetrovala a výsledok bol taký, že nič nezistili.

5. K tvrdeniam žalovaného, že v prejednávanej právnej veci už bol pravdepodobne na súde, súd vykonal lustráciu vo všetkých súdnych registroch a zistil, že žalovaný bol účastníkom konania (prípadne stranou sporu) v konaniach vedených pod spis. zn.: 3Er/402/2017, 3Er/199/2017, 6Er/143/2013, 6Er/1105/2014, 4Er/865/2013, 6Er/2078/2012, 9Cb/128/2014, 5C/292/2015, 1Rob/345/2015, 9Cb/226/2013 a 8C/24/2013.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupkyne žalobcu, výsluchom žalovaného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, a to Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1237/2015/CE zo dňa 23. 10. 2015, Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvou o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 19. 12. 2007, Výpoveďou zmluvy zo dňa 20. 04. 2015, Obchodnými podmienkami pre osobný účet a balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, Oznámením právneho predchodcu žalobcu, adresovaným žalovanému o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 30. 10. 2015, Pokusom o zmier zo dňa 08. 11. 2016, Odpoveďou na výzvu súdu, ktorou žalobca špecifikoval uplatnenú peňažnú pohľadávku voči žalovanému (podanie zo dňa 19. 04. 2017), Zmluvou o povolenom prečerpaní uzatvorenou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 20. 05. 2011, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere týkajúcich sa povolených prečerpaní, poskytnutých žalovanému dňa 20. 05. 2011. Ďalej sa súd oboznámil s pripojenými spismi Okresného súdu

Liptovský Mikuláš, spis. zn.: 3Er/402/2017, 3Er/199/2017, 6Er/143/2013, 6Er/1105/2014, 4Er/865/2013, 6Er/2078/2012, 9Cb/128/2014, 5C/292/2015, 1Rob/345/2015, 9Cb/226/2013 a 8C/24/2013.

7. Žalobca odvodzoval nárok uplatnený v tomto konaní zo Zmluvy o povolenom prečerpaní, uzatvorenej so žalovaným dňa 20. 05. 2011. Z označenia žalovaného v tejto zmluve rodným číslom, adresou bydliska a číslom občianskeho preukazu vyplýva, že žalovaný v tomto zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba, nepodnikateľ a na druhej strane Slovenská sporiteľňa, a. s. konala v rámci predmetu svojho podnikania. Potom súd posúdil právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa ochrany spotrebiteľov, Zákon o ochrane spotrebiteľa, a Zákon o spotrebiteľských úveroch.

8. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom k 20. 05. 2011),

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom k 20. 05. 2011),

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

10. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom k 20. 05. 2011),

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Žalobca v písomnej žalobe zo dňa 02. 12. 2016, doručenej súdu dňa 12. 12. 2016, odvodzoval uplatnený nárok zo zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným dňa 19. 12. 2007. V priebehu konania doplnil dôvody žaloby v Odpovedi na výzvu zo dňa 19. 04. 2017 tak, že nárok odvodzoval zo Zmluvy o povolenom prečerpaní, ktorú uzatvoril žalovaný s právnym predchodcom žalobcu dňa 20. 05. 2011. Z platobnej histórie, pripojenej k podaniu žalobcu zo dňa 19. 04. 2017 vyplývajú finančné transakcie vykonané od 20. 05. 2011, takže na danú vec je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom k 20. 05. 2011 (ďalej len ZSÚ).

12. Podľa § 1, ods. 2 ZSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 1, prvá veta ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

14. Podľa § 9 ods. 2, písm. j, y ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

15. Podľa § 9 ods. 6 ZSÚ, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

16. Podľa § 11 ods. 1, písm. a) ZSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

17. Podľa článku 6 základných princípov Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

18. Podľa článku 8 základných princípov CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

19. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

20. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP,

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

21. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

22. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava (banka) uzatvoril so žalovaným dňa 20. 05. 2011 písomnú Zmluvu o povolenom prečerpaní, ktorej súčasťou boli aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní. Žalovaný sa síce na pojednávaní „nestotožnil so Zmluvou o povolenom prečerpaní“, ale nespochybnil svoj podpis na zmluve, ktorú následne žalobca predložil súdu v originály. Žalovaný nevyvrátil ani tvrdenie žalobcu o tom, že na základe tejto zmluvy mu banka poskytla finančné prostriedky tak, ako ich špecifikoval žalobca v „platobnej histórii“, pripojenej k odpovedi zo dňa 19. 04. 2014, ktorou reagoval na výzvu súdu. Žalovaný si pritom vo svojej výpovedi odporoval, keď najskôr potvrdil, že Zmluvu o povolenom prečerpaní uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu a nesúhlasil len s príslušenstvom uplatnenej peňažnej pohľadávky a následne uviedol, že si „nespomína, že by takúto listinu podpisoval“. Pokiaľ ide o výšku čerpania, žalovaný len tvrdil, že z jeho bankomatovej karty mal byť urobený výber inou osobou. Nevedel však, či sa tieto výbery týkali práve predmetnej veci a napriek poučeniu súdu nenavrhol žiadne dôkazy, ktorými by spochybnil výšku poskytnutých finančných prostriedkov uvedených v „platobnej histórii“. Pokiaľ mal v minulosti podať oznámenie na políciu ohľadne výberov finančných prostriedkov z jeho bankomatovej karty, neoznámil spisovú značku, pod ktorou bola táto vec evidovaná na polícii a nepredložil ani doklad o oznámení tejto skutočnosti polícii. Súd sa zaoberal aj tvrdením žalovaného o tom, že v prejednávanej právnej veci už bolo pravdepodobne rozhodované Okresným súdom Liptovský Mikuláš. Z pripojených spisov však bolo zistené, že nárok uplatnený v tomto konaní

nebol doteraz prejednávaný v inom konaní. Pokiaľ vo veci vedenej pod spis. zn. 5C/292/2015 uplatnil žalobca KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., voči žalovanému peňažnú pohľadávku, táto vyplývala zo Zmluvy o úvere č. 334893902, ktorú dňa 20. 05. 2011 uzatvoril žalovaný s právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s., na základe ktorej mu bol poskytnutý bezúčelový splátkový úver vo výške 2 050,- eur. V uvedenej právnej veci bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 5C/292/2015-47 zo dňa 17. 5. 2016 a na jeho podklade je už vedené exekučné konanie pod spis. zn. 3Er/199/2017. Zo skutkových okolností vyplýva, že v terajšom konaní žalobca uplatňuje peňažnú pohľadávku voči žalovanému na podklade Zmluvy o povolenom prečerpaní č. 0331735562/1/1. Ide teda o rozdielnu zmluvu, hoci bola uzatvorená medzi rovnakými zmluvnými stranami a aj v ten istý deň (20. 05. 2011). Potom nejde o totožnosť uplatnených nárokov voči žalovanému, a preto nenastala procesná prekážka v konaní „res iudicata“. Z ostatných pripojených spisov neboli zistené žiadne skutočnosti nasvedčujúce tomu, že by išlo o totožnú právnu vec, ktorá je predmetom prejednávaného prípadu.

23. Predmetom Zmluvy o povolenom prečerpaní, ktorú uzavreli právny predchodca žalobcu a žalovaný dňa 20. 05. 2011 bolo poskytnutie povoleného prečerpania vo výške 510,- eur. Dohodnutý typ a výška úrokovej sadzby bola premenlivá 17,90 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy. Splatnosť úrokov bolo určená mesačne, vždy v posledný deň kalendárneho mesiaca. Zmluvne bol dojednaný len poplatok za upomienku 10,- eur. Zmluva o povolenom prečerpaní je svojim obsahom zmluvou o úvere a ako taká musí spĺňať náležitosti podľa ZSÚ v znení platnom ku dňu 20. 05. 2011. Preložená Zmluva o povolenom prečerpaní však neobsahuje údaj o RPMN, ani údaj o priemernej hodnote RPMN, takže v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a/ ZSÚ sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o úvere musí mať vždy písomnú formu a pokiaľ písomná zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, veriteľ má právo iba na vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých spotrebiteľovi, ale nemôže si uplatňovať úroky ani poplatky, ktoré neboli individuálne dojednané.

24. Žalovaný nevyvrátil tvrdenie žalobcu, obsiahnuté v špecifikácii uplatnenej peňažnej pohľadávky, preto súd vychádzal zo zistenia, že debetné finančné operácie na bežnom účte žalovaného boli vo výške 16 257,21 eur a kreditné finančné operácie spolu vo výške 15 981,36 eur. Potom žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi rozdiel vo výške 275,85 eur.

25. Pokiaľ na ľarchu účtu žalovaného boli zúčtované „poplatky“ vo výške 390,48 eur, v tejto časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Žalobcovi by patrili v zmysle ust. § 53 ods. 1 až 3 Obč. zákonníka iba tie poplatky, ktoré boli individuálne dojednané - v zmluve bol individuálne dojednaný iba poplatok za upomienku 10,- eur, ale zo špecifikácie predloženej žalobcom nevyplýva, že by v uplatnenej sume 390,48 eur boli zahrnuté poplatky za upomienky. Žiadne iné poplatky a úroky dojednané individuálne neboli, a potom žalobcovi nevznikol nárok ich účtovať na ľarchu účtu žalovaného. Ak poplatky, úroky alebo sankcie boli upravené napr. v Úverových podmienkach, VOP, alebo Reklamačnom poriadku, tieto dokumenty jednostranne vypracoval právny predchodca žalobcu. Žalovaný, ako spotrebiteľ, nemal možnosť ovplyvniť ich obsah a navyše nebola preukázaná písomná forma, ktorá bola podmienkou platnosti úverovej zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Rovnako súd nepriznal žalobcovi ani uplatnené debetné úroky vo výške 437,75 eur. Vzhľadom k absencii obligatórnych údajov v zmluve o spotrebiteľskom sa poskytnuté povolené prečerpanie považuje za spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov, preto súd zamietol žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú.

27. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 01. 02. 2013 (záväzkový vzťah vznikol pred 01. 02. 2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. Súd zamietol žalobu aj v časti uplatneného „zmluvného úroku z omeškania“ vo výške 92,- eur. Výška úrokov z omeškania je kogentne upravená citovaným zákonom, takže ak bol žalovaný v omeškaní s vrátením peňazí, žalobcovi by vznikol nárok na úroky z omeškania len v zákonnej výške. Nakoľko žalobca neuviedol za aké obdobie, v akej výške a z akej čiastky vyčíslil úroky z omeškania sumou 92,- eur, nespĺnil si v tejto časti povinnosť tvrdenia podľa § 150 CSP, čo má za následok stratu sporu.

31. Banka v zmysle čl. I, bod 4 Zmluvy o povolenom prečerpaní vypovedala žalovanému povolené prečerpanie listom zo dňa 20. 04. 2015, pričom dlžnú sumu žiadala zaplatiť do uplynutia 2-mesačnej výpovednej doby, ktorá začala plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení tejto výpovede. Nakoľko žalobca nepreukázal dátum doručenia výpovede žalovanému, súd vychádzal z predpokladu, že písomnosť bola doručená adresátovi dňa 23. 4. 2015, takže 2-mesačná výpovedná doba začala plynúť od 01. 05. 2015. Sumu 269,85 eur (rozdiel medzi poskytnutým úverom formou povoleného prečerpania 16 257,21 eur a splatenou sumou 15 981,36 eur) bol žalovaný preto povinný zaplatiť veriteľovi do 01. 07. 2015 (§ 122 ods. 2 Obč. zák.). Do omeškania sa preto žalovaný dostal dňom 02. 07. 2015, ku ktorému bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,05 %. Nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 8 percentuálnych bodov, žalobcovi by patrili z priznanej istiny úroky z omeškania 8,05 % ročne od 02. 07. 2015. Z dôvodu viazanosti žalobným návrhom (§ 216 ods. 1 CSP) však súd priznal žalobcovi úroky z omeškania odo dňa uplatneného v žalobe, t. j. od 24. 10. 2015.

32. Podľa ust. § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

33. Súd určil žalovanému lehotu na plnenie v dĺžke jedného mesiaca odo dňa právoplatnosti rozsudku, a to z dôvodu zistených majetkových pomerov žalovaného, voči ktorému je vedených viacero exekučných konaní, má len nepravidelný zárobok a vyživovaciú povinnosť k jednému maloletému dieťaťu.

34. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP,

(3) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(4) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP,

(5) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(6) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Súd priznal žalovanému náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalovaný mal úspech vo veci len čiastočný, preto súd náhradu trov konania pomerne rozdelil. Žalobca uplatnil peňažnú pohľadávku vo výške 1 196,08 eur, súd žalobe vyhovel len v časti o zaplatenie 275,85 eur, t. j. žalobca dosiahol úspech len v rozsahu 23 % a neúspech v rozsahu 77 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu v spore, súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 54 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ale len v prípade, ak si ich žalovaný uplatní; inak súd nebude rozhodovať o výške náhrady trov konania žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného od 1.4.2017), exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.